

Aquila

Michelle van Elburg

Het Koninkrijk van Keira deel 1

Aquila

Schrijver: Michelle van Elburg
Coverontwerp: Michelle van Elburg
ISBN: 9789403625799
© <Michelle van Elburg>

1

*M*aximus! Maximus!

Geïrriteerd drukt Max het kussen tegen zijn oren voor het geschreeuw van zijn tweelingzus, Jessica. De wekker geeft half acht aan, dit betekent dat ze in een half uur op school moeten zijn en als Jessica ergens een hekel aan heeft dan is het te laat komen.

‘Maximus!’

‘Jaha!’

Chagrijnig gooit Max het kussen van zijn hoofd, maar voor hij op kan staan, staat zijn zus al in zijn kamer.

‘Kom op met een half uur begint de les,’ zegt Jessica chagrijnig met haar armen over elkaar.

‘Alsof de leraren nooit te laat komen,’ zegt Max en knijpt zijn ogen dicht als zijn zus de gordijnen opent.

‘Ik hoef niet na te blijven door jou,’ zegt Jessica met een wijzende vinger. ‘Over twintig minuten gaan we weg dus ik verwacht je in vijf minuten beneden, aangekleed en wel!’

‘Jaha,’ herhaalt Max terwijl hij op de rand van zijn bed gaat zitten. Als Jessica de kamer uit is trekt hij met een zucht zijn broek, T-shirt en jack aan. Hij checkt zijn telefoon terwijl hij de trap afloopt -aangezien hij op zolder slaapt- en in de badkamer wast hij zijn gezicht en doet gel in zijn haren.

‘En moet ik nablijven?’ vraagt hij grijnzend als hij zes minuten later beneden komt.

‘Jazeker honderd strafregels schrijven: “Ik moet naar mijn zus luisteren.”,’ lacht Jessica.

Hoofdschuddend loopt Max naar het aanrecht en smeert een boterham terwijl hij muziek via zijn oordopjes aan zet. Normaal ontbijt hij samen met zijn zus in de ochtend, maar vandaag kon hij zijn bed niet uitkomen doordat het de eerste schooldag na de herfstvakantie is dus moet hij alleen eten.

‘Wil je een appel of een banaan mee naar school?’ vraagt Jessica terwijl ze een appel in haar eigen tas stopt.

‘Uh huh,’ zegt Max onoplettend zonder van zijn telefoon op te kijken.

‘Wat ben jij weer lekker actief vandaag,’ zegt Jessica sarcastisch. ‘Geniet van je banaan.’

Max krijgt zijn tas naast zijn stoel gesmeten en een knal tegen zijn achterhoofd.

‘Kom op, jas en schoenen aan. We gaan naar school.’

Max drukt zijn telefoon uit en stopt hem in zijn zak, beiden trekken ze hun jas en schoenen aan. Ze willen net weggaan als ze iemand van de trap horen komen.

‘Mam,’ zegt Jessica bezorgd. ‘Je moet in bed blijven hoor!’

Meteen als Max haar ziet wendt hij zijn blik af en kijkt hij strak naar de deur, ook klemt hij zijn kaken strak op elkaar. Zijn moeder is al maanden ziek van kanker en hij kan het niet helemaal aanzien. Hij probeert het te vergeten en stoer te blijven, want hij is bang dat als hij eraan toe geeft, hij het niet aan kan.

‘Jessica?’ zegt Max terwijl zijn stem overslaat.

Jessica die weet hoe Max erover denkt reageert meteen.

‘Mam, ga alsjeblieft naar boven. Ik en Maximus gaan naar school.’ Langzaam hoort Max zijn moeder naar boven schuifelen en hij ziet hoe Jessica de deur opent en voor hem eruit gaat, zonder een woord te zeggen volgt Max haar.

Een groot deel van de weg naar school zijn Jessica en Max stil tot Jessica eindelijk praat.

‘Heb je een beetje zin in de lessen?’

Max kijkt zijn zus aan alsof ze zojuist heeft gezegd dat ze graag een hond wil zijn.

‘Om onze vrienden terug te zien dan?’ vraagt Jessica schouderophalend.

Max en Jessica hebben dezelfde vriendengroep waarin van ieder soort tiener op de een of andere manier wel iemand zit: je hebt Max, hij is de muzikale van de groep -hij heeft ook een YouTube kanaal met liedjes van hem die erg populair zijn hier in de buurt- ; Jessica is de moeder van de groep, ze weet wel wanneer je een goede grap kan maken, maar ze houdt vooral de rest “onder controle” ; dan heb je Benny -Jessica’s vriendje- die zonder twijfel de klasclown is; er is zoals in elke vriendengroep ook “de

sportieve” dit is Alix -Max’ beste vriend- en als laatste heb je “de nerd”, Xander -Benny’s beste vriend. Jessica zit in een vriendengroep met alleen maar jongens, maar dat vindt ze niet zo erg. Zoals ze zelf altijd zegt: “de meiden in deze school zijn toch klote trutten”.

‘Hallo daar,’ groet Benny Max en Jessica als ze aan komen lopen. Samen met Xander staat Benny al op het schoolplein te wachten. ‘Hoe was jullie vakantie?’ vraagt Jessica terwijl Benny een arm om haar heen slaat.

‘Geweldig, ik heb de hele vakantie op Kate mogen passen terwijl mijn moeder in Canada zat!’ zegt Benny enthousiast, maar iedereen begrijpt dat hij dat sarcastisch bedoeld had.

‘Geweldig de hele vakantie op je zusje passen,’ lacht Max met opgetrokken wenkbrauwen. ‘Ik zou het niet volhouden!’

‘Dat klopt, want het komt er dan uiteindelijk op neer dat ik op jónú moet passen,’ zegt Jessica met een grijns.

‘Hé!

‘Ze heeft gelijk, Max,’ lacht Xander.

‘HÉ!’

‘Ze zijn het allemaal met mij eens,’ grijnst Jessica.

Max kijkt geïrriteerd voor zich uit.

‘Waar is Alix?’ vraagt Benny die op zijn telefoon ziet dat de les over drie minuten begint.

‘Waarschijnlijk weer te laat zoals elke dag,’ zucht Max. ‘Laten we maar vast naar binnen gaan.’

De rest knikt instemmend en binnen stoppen ze hun jas in hun kluisjes en lopen naar de derde verdieping bij het lokaal van meneer de Boer, de wiskunde leraar. Xander en Benny kletsen wat over hun vakantie terwijl Jessica af en toe een opmerking maakt of lacht, ondertussen zit Max een stukje muziek van hemzelf in elkaar te mixen via een app op zijn telefoon. Nijdig drukt hij zijn telefoon echter uit als dit niet lukt zoals hij het wil. De bel is al gegaan, maar de helft van de klas en ook de leraar zijn er nog niet. Max kijkt wat in het rond als iemand op zijn schouder slaat.

‘Hé gast,’ zegt Alix.

‘Hoe gaat het?’ vraagt Max.

‘Top man, beste vakantie ooit! Vader moest de hele vakantie werken,’ zegt Alix sarcastisch.

‘Oh dat is zwaar kut.’

‘Is het zeker.’

Nog steeds kijkt Max rond, er komen steeds meer leerlingen uit zijn klas aanlopen en dan zijn, zijn ogen gericht op een gezicht dat hij niet kent. Er komt een meisje aanlopen en meteen is het duidelijk dat ze anders is dan de andere meisjes die Max tot nu toe heeft gezien. Ze draagt een zwarte broek met grote gaten erin met daaroverheen een zwart sweatshirt die langs haar schouderlijn doorzichtig is. Als laatste draagt ze leren laarzen tot iets boven haar enkels, maar het gene dat nog het meest opvalt is het zelfvertrouwen dat ze uitstraalt en de norske blik op haar gezicht.

‘Wow,’ zegt Alix die ook het meisje in de gaten krijgt. ‘Nou dat is eens wat anders.’

‘Hé,’ zegt het meisje dan als ze abrupt voor hun staat. ‘Als jullie klaar zijn met staren kunnen jullie me dan vertellen of ik hier bij klas A5B sta?’

‘Uh ja, ja dat zijn wij,’ zegt Max en gaat de klas met zijn hoofd bij langs.

Het meisje draait haar hoofd in de richting van een groepje meiden dit zijn de populaire meiden. Met één opgetrokken wenkbrauw kijkt ze hun kant op.

‘Lijkt het je wat,’ grapt Alix.

‘Populair?’ vraagt ze alleen maar.

‘Is het zo duidelijk?’ lacht Alix. ‘Hoe heet je eigenlijk?’

‘Jij eerst,’ zegt het meisje uitdagend met haar armen over elkaar.

‘Cool,’ lacht Alix. ‘Ik ben Alix en dit is m’n mattie Max.’

‘-imus!’ roept Jessica die het gesprek had gehoord en ze loopt nu naar Max toe om een arm over zijn schouder heen te slaan.

Max zegt niks terug het enige wat Jessica krijgt is een blik vol onweer.

‘Nou niet zo chagrijnig,’ zegt Jessica grijnzend.

‘Zijn ze altijd zo?’ vraagt het meisje met opgetrokken wenkbrauwen.

‘Zeker weten.’

‘Nou, die koppels worden steeds beter,’ zegt ze en rolt met haar ogen.

Meteen zijn alle ogen van de vriendengroep op haar gericht.

‘Wat?’ vraagt ze verbaast.

'Wij zijn dus geen koppel,' zegt Max en haalt zijn zus' arm van zijn schouder. 'Dit is Jessica, mijn tweelingzus.'

'Oh,' zegt ze en bijt haar lip.

'Ik ben haar vriend,' zegt Benny zogenaamd agressief naar Max en slaat zijn arm weer om Jessica heen.

'Je mag haar hebben!' lacht Max.

'Bennymus? Ja, dat vind ik wel wat!' zegt Jessica grijnzend.

'Ja, bij nader inzien, Max, wil je haar terug?' zegt Benny en duwt Jessica zogenaamd vies van zich af.

'Te laat,' lacht Max.

'Hé, maar nou weten we nog steeds jouw naam niet,' zegt Alix en kijkt het meisje aan.

'Ik weet niet of jullie die moeite wel waard zijn hoor,' zegt ze nadenkend.

'Oh, kom op,' zegt Max en gaat uitdagend voor haar staan.

'Je staat in mijn persoonlijke ruimte,' zegt het meisje.

'Oh, sorry,' zegt Max en doet nog een stap dichterbij terwijl Alix zijn lach niet langer kan inhouden. 'Zo beter?'

'Izzy?!' zegt dan een harde stem en van schrik doet Max een paar stappen naar achteren, maar hij is niet de enige die ervan schrikt, ook het meisje is in elkaar gedoken.

'Wat is hier aan de hand? Zat de eikel je in de weg?'

De stem hoort bij een jongen die in de twintig moet zijn -wat hij überhaupt hier op school doet is een raadsel voor Max- en hij komt dreigend op Max af.

'Ik kan voor mezelf zorgen,' zegt het meisje geïrriteerd.

'Oh, die heb ik vaker gehoord!' lacht de jongen sarcastisch. 'En kijk wat er toch weer gebeurt?'

'Doe normaal Dexter, ze proberen gewoon de draad met haar te steken,' zegt een tweede stem. Hij komt dreigend tegenover de eerste jongen staan. 'Ik geloof niet dat ze jouw hulp nodig heeft tegen hem.'

'Ace. Dexter,' zegt het meisje met en korte zucht.

'Ja?' zegt de jongste van de twee die er net bij is komen staan.

'Weg. Wezen.'

De jongste jongen trekt de oudste mee en die kijkt nog een keer dreigend naar Max.

'Oké,' zegt Max en hij kan het niet helpen dat zijn stem overslaat.

'Sorry van mijn broers,' zucht ze. 'Mijn naam is Izzy.'

'Coole naam!' zegt Jessica alsof er niks gebeurd is.

'Kut de Boer!' roept één van de populaire jongens, Carlos, dan.

'Wat nou weer,' zegt Max die Izzy voorbijloopt en bij Carlos gaat staan.

Max wordt door zijn muziek langzaam steeds populairder op school, alleen zijn andere vrienden zijn dat niet. Max is er echter door in staat met de populaire kinderen te zijn en met zijn vrienden -de losers zoals ze door de populaire kinderen worden genoemd.

'Uitval,' zegt Carlos nijdig. En de populaire kinderen lopen de gang uit.

'Hij heeft gelijk,' zegt Benny en laat het rooster zien waarop het eerste uur uitvalt.

'Geweldig! Super! Het eerste uur valt al uit,' kreunt Max.

'Laten we maar gewoon een plek zoeken,' zucht Jessica.

Ze lopen naar hun vaste plek en Izzy slentert achter hun aan.

'Wil je bij ons zitten Izzy?' vraagt Xander dan.

En de anderen knikken instemmend.

'Oké,' zegt Izzy schouderophalend.

Max laat zich geërgerd op zijn plek zakken en haalt zijn telefoon weer uit zijn zak. Izzy zit naast hem, maar daar besteedt hij geen aandacht aan.

'Ook uitval?' vraagt een stem dan.

Max en zijn vrienden kijken op en Max voelt een brok in zijn keel komen als het een van de jongens van zojuist is.

'Dat zie je goed,' zucht Izzy.

'Hé, Max?' vraagt Izzy en kijkt hem aan. 'Is het erg als Ace hier ook komt zitten? Hij is een soort van mijn beste vriend.'

'Om mijn strot eruit te rukken of zo,' zegt Max.

'Ik weet niet,' zegt Jessica eerlijk. 'Hij kwam erg agressief over net.'

'Dat komt door mijn andere broer, Dexter, hij is gewoon een eikel. Ace niet, echt.'

'We kunnen het proberen,' zegt Benny schouderophalend.

'Ja, maar als je iets uithaalt, wees gewaarschuwd Max heeft een zwarte band in karate!' zegt Alix.

Izzy wil lachen, maar ziet dan hoe serieus Alix is.

'Wat is karate?' vraagt Ace. 'En wat is een zwarte band?'

'Karate is een vechtsport,' zegt Max en drukt zijn telefoon uit om Ace zo dreigend mogelijk aan te kijken.

'En een zwarte band is het hoogste wat je erin kan bereiken,' zegt Jessica op dezelfde toon.

'Cool!' zegt Ace alleen maar. 'Dus je kan vechten!'

'Karate is niet per se brute kracht.'

'Ugh, Dexter,' hoest Izzy en Ace moet erom lachen.

'Hé, Max!' zegt een stem dan.

Als Max opkijkt ziet hij dat het Carlos en zijn beste vriend Ray zijn.

'Kom bij ons zitten.'

'Nee, ik zit hier goed, maar bedankt,' zegt Max.

'Het was geen vraag,' lacht Carlos.

'Mag ik niet eens zelf meer weten waar ik wil zitten?' vraagt Max verbaast en lichtelijk kwaad en hij gaat rechtop staan tegenover Carlos.

'Voor het geval je het nog niet doorhebt: je wordt steeds populairder online, op een dag zal je een keuze moeten maken. Mijn voorstel is dat je het zo snel mogelijk doet zodat je ervan af bent,' antwoordt Carlos.

'Carlos, rot op,' zegt Max en kijkt hem strak aan.

'Die populariteit is niet echt iets waarover je zelf de controle hebt,' lacht Ray wat ongemakkelijk.

'Waarvoor wou je nog bij die losers blijven? Voor dat sletje van een zusje van je?'

Max voelt hoe hij woedend begint te worden en dreigend komt hij nog dichterbij Carlos staan.

'Zeg dat nog eens.'

'Denk je dat je mij aankan?' lacht hij Carlos en duwt Max van zich af waardoor hij net niet op de grond valt, maar wel zijn balans verliest.

'Ik geef je vijf seconden om je lelijke kop hier vandaan te halen,' zegt dan een stem naast Max.

Verbaast kijkt hij naast zich en hij is nog verbaasder als hij ziet dat het Izzy is.

'En ik zou bang voor jou moeten zijn, omdat?' lacht Carlos.

Carlos komt dreigend voor Izzy staan, Carlos is een heel stuk groter dan Izzy zelfs met haar laarzen, maar Izzy lijkt nog meer op haar gemaakt te zijn dan Max was.

'Izzy, misschien moet je-'

Izzy steekt haar wijsvinger op naar Ace in een teken dat hij stil moet zijn.

‘Vijf.’

‘Wat is dit voor onzin?’ lacht Carlos.

‘Vier.’

‘Hoe oud ben je dat je moet gaan tellen!’

‘Drie.’

‘Carlos, laat het maar gewoon,’ lacht Ray.

‘Twee.’

‘Carlos, kom op laten we gaan,’ Ray begint ongemakkelijk te kijken, omdat hij doorheeft dat er iets gaat gebeuren waar ze spijt van krijgen.

‘Eén.’

‘Klaar?’ lacht Carlos nog steeds stoer, maar je kan aan zijn gezicht zien dat hij zich ook ongemakkelijk begint te voelen.

‘Nul.’

Voor Carlos nog een woord uit kan brengen heeft Izzy haar hand om zijn keel geklemd, Ray maakt een geschrokken geluid en Carlos hapt naar adem.

‘Laat me je nooit meer deze personen zien pesten ben ik duidelijk?’ zegt Izzy streng.

Carlos kijkt haar nog steeds stoer aan, maar zegt geen woord. Izzy begint nijdig te worden en knijpt haar hand verder samen zodat Carlos nog minder lucht krijgt.

‘Ben ik duidelijk?’

Van schrik knikt Carlos en dan laat Izzy hem eindelijk los.

Opgelucht hapt Carlos naar adem en houdt steun aan Ray.

‘Wegwezen,’ zegt Izzy en meteen lopen de jongens weg.

‘What the fuck?’ zegt Alix en komt naar Izzy toe lopen.

‘Wat is er mis met jou?’ zegt Benny geschrokken en komt naast Alix staan.

‘We hebben geen plaats voor jou, rot op!’ zegt Alix nijdig.

‘En neem die broer van je maar mee.’

Izzy blijft verbaast staan.

‘Je hoorde ze,’ zegt Max dan.

Verbaast draait Izzy naar hem toe.

Max tilt langzaam zijn hoofd op om Izzy aan te kijken. ‘Rot op.’

‘Best,’ zegt Izzy. ‘Maar zodat je het weet: het spijt me dat je me nu als een bedreiging ziet, maar het spijt me niet dat ik je zus verdedigde toen jij dat niet kon.’

‘Klaar, Izzy,’ zegt Ace streng. ‘Je hebt genoeg chaos verzorgt voor vandaag ik hoop voor je dat Dexter er niet achter komt.’

Max ziet dat Izzy bleek wordt en meteen loopt ze weg zonder nog iets te zeggen.

Iedereen gaat weer op zijn plek zitten, alleen de rest van het tussenuur zegt niemand nog een woord tegen elkaar.

Het volgende uur hebben ze Nederlands, deze les gaat wel door.

Zoals altijd heeft Max zich de hele Nederlands les verveelt aangezien dit de enige lessen in de week zijn dat hij niet bij zijn vrienden zit, maar bij de populaire kinderen. Aan het einde van de les is Max zijn tas aan het inpakken als hij zijn zus hoort.

‘Hé! Laat los!’

Verbaast draait hij zich om als hij ziet dat het populairste meisje van de klas, Ylva, samen met haar “hulpjes” -Maddy en Louise-Jessica’s tas heeft afgepakt.

‘Hoorde je haar niet of zo?’ zegt Benny en komt beschermend achter Jessica staan.

‘Oeh, wat is dit?’ vraagt Ylva en haalt zomaar een bakje uit het voorvakje van de tas.

‘Blijf af,’ zegt Jessica boos en probeert het bakje uit Ylva’s handen te halen.

‘Beleeft vragen,’ grijnst Ylva.

‘Mag ik hem alsjeblieft terug.’

‘Ach, natuurlijk schat,’ grijnst Ylva. ‘Eens kijken hoe snel je reflexen zijn.’

Zonder aanwijzing laat Ylva het bakje los wetend dat Jessica hem niet op tijd zal kunnen opvangen en dat gebeurt ook. Het bakje valt op de grond en klapt open op de grond, Max snapt meteen waarom Jessica zo van streek was. Net als de hele klas, iedereen ziet nu wat er in het bakje zit, maandverband. Meteen begint iedereen te lachen vooral de jongens komen niet bij om iets dat zo normaal is en Max merkt dat hij opnieuw kwaad wordt.

We zijn al zeventien! Ik durf om alles wat ik heb te wedden dat Ylva het net zo goed bij zich heeft!

‘Ga je dat nog oppakken?’ zegt Izzy dan die achter Max vandaan komt.

‘Oh ja?’ lacht Ylva. ‘Waarom zou ik dat doen?’

‘Nou ja, tenzij je natuurlijk graag wil dat ik de hele klas vertel wat ik zojuist zag toen ik langs je liep,’ zegt Izzy en houdt haar hand aan haar mond alsof ze fluistert.

‘En wat mag dat dan wel zijn?’ lacht Ylva en legt haar armen over elkaar heen.

‘Oké dan, je geeft me geen andere keus,’ zegt Izzy. ‘Voor degene die graag Jessica uit willen lachen over dat ze misschien ongesteld is als ze maandverband bij zich heeft, die moeten eens naar Ylva kijken. Want ik zie daar toch echt een bloedvlek in haar broek.’ Meteen zijn alle ogen op Ylva gericht ook Max kijkt en achter in haar witte broek is duidelijk een rode vlek te zien. Meteen legt Ylva haar hand erop en met haar hulpjes rent ze weg. Max kijkt Izzy aan en die knikt in de richting van het bakje op de grond. Max begrijpt wat Izzy bedoelt en terwijl de rest lachend, of verbaast, Ylva nakijkt pakt Max het bakje van zijn zus op om het aan haar te geven.

‘Oh wat een geweldige timing!’ lacht Jessica sarcastisch. ‘Hé allemaal, daar is de held van dag!’

Met tranen in haar ogen kijkt Jessica Max aan terwijl ze het bakje uit zijn handen ruikt.

‘Beetje laat, voor de tweede keer,’ zegt ze terwijl haar stem breekt en er een traan over haar wang rolt. ‘Je zou echt een beschermengel moeten worden.’

Jessica loopt bij Max weg en in de war volgen Benny en Xander haar, nog verbaasder blijven Max en Alix staan. Dan grijpt Izzy Jessica’s bovenarm in een snelle beweging vast.

2

‘W

at is er?’ vraagt Jessica terwijl ze met haar

overige hand de tranen van haar gezicht veegt.

Maar Izzy zegt niks en kijkt Jessica alleen maar strak aan, ze begint harder en harder in Jessica’s bovenarm te knijpen tot Jessica er iets van zegt.

‘Au, Izzy. Izzy laat los!’

Nog steeds knijpt Izzy alleen maar harder en Jessica slaakt een kreet van pijn.

‘Hé Izzy! Hoor je haar niet, laat haar los!’ zegt Max dan nijdig en bezorgd. Maar Izzy doet er opnieuw niks op.

‘Laat haar gaan man,’ zegt Max dan en komt op Izzy aflopen en drukt haar in een keer hard achteruit.

Veel te makkelijk laat Izzy Jessica’s arm los en blijft de anderen strak aankijken, bezorgd staan alle jongens nu om Jessica heen. Izzy begint pas te praten nadat haar voor de derde keer gevraagd is waarom ze dat deed.

‘Jij geloofde niet dat je broer je zou beschermen,’ zegt Izzy en kijkt Jessica aan die meteen schuldig naar de grond kijkt. ‘Ik wilde jullie beiden het tegendeel bewijzen; die kras die er was in de vorm van wantrouwen doen verdwijnen. Ik hoop dat jullie dit de volgende keer zelf kunnen, want als je hem laat zitten is het op een dag geen kras meer, maar een scheur en die scheur is op een dag breuk. En als er eenmaal een breuk in zit is die niet meer te dichten, dan is iets wat er ooit was kapot, gebroken. En geloof me maar als ik zeg dat je geen breuk wil in een relatie als broer en zus. Je zou wel kunnen zeggen dat ik weet hoe het is om geen broer meer te hebben.’

Verbaast en geschokt kijken de vrienden elkaar aan.

‘Gaan jullie pauze houden?’ vraagt mevrouw Meijer, de Nederlands lerares.

De groep loopt het Nederlands lokaal uit naar hun vaste pauzeplek. Izzy wil bij de groep weglopen als Jessica haar terug roept.

‘Anders kom je in de pauze bij ons zitten,’ zegt ze met een glimlach.

‘Nee bedankt,’ glimlacht Izzy. ‘Ik heb het voor mezelf de eerste keer goed genoeg verpest.’

‘Iedereen verdient toch een tweede kans?’ vraagt Jessica twijfelend.

‘Denk je?’ vraagt Izzy twijfelend.

‘Je hebt Ylva zojuist voor schudt gezet, dan kunnen wij je best een tweede kans geven,’ zegt Alix.

Izzy glimlacht dankbaar en neemt plaats naast Max, de enige plaats die vrij is.

‘Het was echt gaaf wat je deed bij Ylva!’ zegt Xander. ‘Maar hoezo wist je dat ze ongesteld is?’

‘Ze zat haar ass uit te checken gok ik,’ lacht Alix.

‘Mooi bedacht, maar helaas voor jou niet waar,’ lacht Izzy. ‘Het was eigenlijk geen bloed.’

‘Wat was het dan wel?’ vraagt Xander verbaast.

‘Het was een rode stift,’ antwoord Izzy, als ziet hoe ze haar verbaast aankijken geeft ze uitleg. ‘Ik zag hoe ze jou treiterde en ik wist meteen wat er in dat bakje zat dus ik wist dat ik haar terug moest pakken. Daarom had ik een afgevend rode stift op mijn wijsvinger gesmeerd,’ als ondersteuning voor haar verhaal laat Izzy haar nog steeds rode wijsvinger zien. ‘Die heb ik onopvallend langs haar kont gesmeerd.’

‘Domme muts dat ze dat niet door had!’ lacht Max.

‘Ze had het niet door kunnen hebben.’

Verbaast kijken de anderen Izzy aan.

‘Ik mag er niet te veel over weggeven, maar houdt het er maar op dat ik erin getraind ben.’

‘Jij sluwe!’ lacht dan iemand.

Max is verbaasd om Louise te zien staan en dat terwijl ze hun niet uitlacht.

‘Je had zowat zelf een Vulpis kunnen zijn!’ lacht Louise en geeft Izzy een high five als die lachend opstaat.

‘Maar ik ben geen Vulpis,’ zegt ze lachend.

‘Nee, nee ik weet het, een Lupus. Daar schepte je broer altijd erg graag mee op.’

‘Hé ik heb mijn naam niet gekozen!’

‘Kennen jullie elkaar?’ vraagt Xander verbaast.

‘Ja,’ zegt Louise. ‘We hebben hiervoor in dezelfde stad gewoond, we waren altijd goede vriendinnen.’

‘Van een Izzy naar een Ylva?’ vraagt Max verbaast. ‘Dat zou ik niet echt een upgrade vinden.’

‘Dat heb ik volgens mij nooit gezegd of wel?’ zegt Louise bits om die reactie.

‘Louise!’ roept Ylva dan.

‘Ja, ik kom!’ roept Louise snel en geeft Izzy nog snel een boks en rent dan naar Ylva.

‘Wat is een Vulpis?’ vraagt Alix verbaast.

‘Ja en een Lupus?’ voegt Xander eraan toe.

‘Dat zijn gewoon onze achternamen,’ zegt Izzy schouderophalend. Meteen heeft Max het idee dat ze iets verbergt, maar hij vraagt er niet op door, omdat hij haar reactie niet kan voorspellen.

‘Ik weet dat het heel persoonlijk is om te vragen, maar ik zou toch graag een antwoord willen als je bereid bent die te geven,’ zegt Jessica twijfelend tegen Izzy.

‘Kom maar op,’ zegt Izzy.

‘Je zei dat je weet hoe het is om geen broer meer te hebben, wat bedoel je daar mee?’

‘Ik wil er liever niet te veel over kwijt inderdaad, maar laten we het er maar op houden dat ik en mijn oudste broer Dexter zoveel ruzie hadden dat we elkaar niet eens meer als familie zien. Gewoon personen die met elkaar moeten leven.’

‘Wow,’ zegt Jessica die niks kan antwoorden.

‘Dat gaat best ver,’ zegt Max verbaast en geschokt.

‘Als je weet wat Dexter allemaal gedaan heeft zal je je verbazen dat ik nog met hem kán leven,’ zegt Izzy en kijkt strak naar de muur en Max krijgt het idee dat het haar echt pijn doet om erover te praten en ze lijkt zelfs haar tranen in te moeten houden.

‘Sorry dat ik er over begon,’ zegt Jessica die het ook doorheeft.

‘Het is niet erg, ik had zo’n vraag kunnen verwachten toen ik dat zei,’ zegt Izzy met weer een glimlach op haar gezicht. ‘Maar jullie weten nu dat ik twee broers heb en ik weet dat Max en Jessica

een tweeling zijn, maar hebben jullie verder nog broers of zussen?’

‘Nope alleen ik en Jes,’ zegt Max en geeft zijn zus een high five.

‘Ik ben enig kind,’ zegt Alix schouderophalend.

‘Ik heb een oudere broer,’ zegt Xander met een vervelende uitdrukking op zijn gezicht wat het duidelijk maakt dat hij en zijn broer elkaar regelmatig in de weg zitten.

‘Ik heb een zusje,’ zegt Benny dan ten slotte.

‘Het valt mij op dat jij hier als enige meisje zit,’ zegt Izzy en kijkt Jessica verbaast aan. ‘Is dat altijd zo of zit er wel nog een ander meisje in jullie vriendengroep?’

‘Eentje,’ zegt Jessica terwijl ze de groep rondkijkt om goedkeuring te krijgen.

‘Wie?’ vraagt Izzy nieuwsgierig.

‘Jij,’ zegt Xander dan met een glimlach.

‘Hoezo ik?’ lacht Izzy verbaast. ‘Jullie kennen me net een dag.’

‘En het belooft heel wat als we je nu al te gek vinden,’ lacht Alix met een knipoog.

‘Dat vind ik echt gaaf,’ zegt Izzy met een brede glimlach.

‘Probeer er niet een te groot ding van te maken,’ zegt Max zogenaamd twijfelend en nadenkend. ‘Ik weet hoe geweldig we zijn maar-’

‘Oh Maximus, houdt toch op!’ lacht Jessica en geeft Max een duw. Op dat moment gaat de bel en begint de volgende les. De rest van de lessen zit Izzy dicht bij de anderen in de buurt en in de tweede pauze zit ze opnieuw bij hun, ze hoort er officieel bij en voor iedereen voelt het alsof ze er altijd al bij zat.

Die avond fietst Max samen met Jessica naar de karatetraining, iedereen weet dat Max een zwarte band heeft in karate, maar niemand weet dat Jessica dat ook heeft. Max heeft haar meerdere keren gezegd dat ze het gewoon moet vertellen, maar dat wil ze niet. Ze komen bij de hal aan en iedereen staat om een jongen en de sensei heen.

‘Wat is hier aan de hand?’ vraagt Jessica verbaast aan een van hun teamgenoten, Kris.

‘De jongen beweerde dat hij beter kan vechten dan ons allemaal dus heeft sensei hem voor de grap uitgedaagd,’ antwoordt ze.

‘Wat is hier aan de hand,’ roept dan een luide stem en meteen is iedereen stil.

De jongen draait zich beschaamd om en nu pas zien Max en Jessica dat het Dexter, Izzy’s oudste broer, is. De stem kwam van een volwassen man die waarschijnlijk zijn vader is -en die van Ace en Izzy.

‘Heb je me verraden trut!’ zegt Dexter snauwend en geeft een woeste blik naar achter in de zaal.

Als Max en Jessica zich verbaast omdraaien zien ze dat het Izzy en Ace zijn.

‘Hoe is dit gevecht eerlijk?’ lacht de man. ‘Dexter maakt je met zijn ogen dicht in.’

Terwijl de sensei nog verwarrend naar Dexters vader kijkt haalt Dexter al uit, maar sensei is sneller en houdt zijn vuist al vast.

‘Les nummer 1,’ zegt sensei. ‘Nooit slaan met vuist, maar met vlakke hand en gebogen vingers. Anders is er een kans op verwonden jezelf.’ Sensei praat met een accent en hij laat veel woorden weg die nodig zouden zijn voor een fatsoenlijke Nederlandse zin, maar dat is volledig te verklaren door zijn Japanse achtergrond die ook terug te vinden is in zijn naam, Yoshida.

Gemakkelijk draait sensei Yoshida Dexter bij hem vandaan. Dexter lijkt nog prima op zijn gemak en zijn gezicht vertoont geen enkele emotie als hij met zijn been richting sensei Yoshida’s bovenbeen trapt, maar opnieuw is sensei Yoshida hem voor en grijpt zijn onderbeen.

‘Les nummer 2, houdt in gevecht tegenstander goed in de gaten. Zo is aanval te voorspellen en kan tegenaanval plannen. Ook les nummer 3, probeer zijn slimmer dan tegenstander. Probeer aanvallen wanneer of op plek die niet verwacht wordt, zie hier.’ Sensei Yoshida draait Dexters been om zich heen om zo Dexter makkelijk op de grond te duwen. Dexter begint strenger te kijken terwijl sommige leerlingen hun lach in moeten houden. Bijna kwaad staat hij op en slaat drie keer zo hard op sensei Yoshida in als daarvoor, maar opnieuw is sensei Yoshida sneller en draait Dexters arm vast op zijn rug.

‘En als laatste les, les 4, vertrouw nooit op eigen brute kracht. Een vijand zwakker kan slimmer zijn en daardoor winnen in gevecht. Max?’

Max weet wat sensei Yoshida van hem wil, maar twijfelt toch, hij wil geen ruzie met Dexter.

‘Max,’ zegt sensei Yoshida opnieuw, maar nu strenger.

Max loopt de mat op en draait op zijn hurken met één been recht een rondje, met een goed gerichte tik tegen zijn been struikelt Dexter voorover. Max staat op, vouwt zijn handen achter zijn rug en maakt een buiging naar sensei Yoshida.

‘Uitstekend Max, maar probeer volgende keer sneller draaien. Deze jongen verloor balans en viel, maar hij kon ook gewicht herpakken.’

‘Ik zal erop letten, sensei,’ zegt Max met een knik.

Als hij zich omdraait om terug naar Jessica te lopen ziet hij hoe zowel Izzy als Ace hem opnieuw in zich opnemen. Als hij bij Jessica staat ziet hij hoe ze angstig naar Dexter kijkt, Max draait zich om en ziet dat Dexter in tegenstelling tot zijn broertje en zusje hem juist aankijkt met pure afkeuring.

‘Jongen,’ verbreekt sensei Yoshida de stilte en kijkt van Dexter naar zijn vader. ‘Ik heb in korte potje sparren belangrijke lessen aan jou geleerd. Ik wil graag meer leren als je wil, jij welkom.’

‘Ik heb van jou geen hulp nodig, je had gewoon geluk. Als het op een gevecht van leven of dood zou aankomen zou de uitslag heel anders zijn geweest.’

‘Keuze is aan jongen, alleen jammer van talenten.’

Dexter rolt met zijn ogen en samen met zijn vader, broertje en zusje lopen ze de trap op die in het uiteinde van de dojo staat. Deze leidt naar een woning boven de dojo, dit verradt voor Max dat ze er dus boven zullen wonen. Als je het hem zou vragen niet per se een grote ruimte voor vier -misschien vijf, als de moeder er ook nog zit- mensen om samen te wonen, maar Max weet de situatie niet en misschien hebben ze wel geen keuze.

‘Oké, leerlingen,’ richt sensei Yoshida zich dan weer op de kinderen. ‘Dit was ander begin van les, maar we gaan nu aan werk hard.’

Een groot deel van de les, vooral in het begin, was er een rare sfeer die maar niet ophelderde. Hierdoor was de les erg anders dan normaal en zijn ze zelfs voor het eerst in tijden eerder gestopt.

‘Waarom zou Izzy’s broer tegen sensei ingaan?’ vraagt Jessica op de terugweg als ze weer samen op de fiets zitten.

‘Om stoer te lijken? Sterk te lijken? Ik weet het echt niet, Jes,’ zucht Max. ‘En ik denk ook niet dat hij mij vanaf nu zo snel met rust zal laten.’

‘Er is inderdaad een grote kans dat je nog lang niet van hem af bent, ja,’ stemt Jessica in.

Max slaakt een zucht, want ergens hoopte hij toch dat zijn zus hem zou tegenspreken.

‘Ligt het ook aan mij, of doet Izzy anders wanneer ze bij Dexter in de buurt is?’

‘Nee dat ligt zeker niet aan jou! Alles aan haar wat zelfverzekerd en stoer is lijkt op de één of andere manier naar de achtergrond te verdwijnen als ze bij hem is.’

‘Die vader lijkt me door deze act ook zeker niet beter.’

Max knikt instemmend en kijkt om zich heen naar de pikzwarte nacht.

‘Ben ik de enige die het opvalt dat ze op een wel hele rare manier opgevoed lijken te worden?’ vraagt Max dan nadat ze beiden een hele poos stil zijn geweest.

‘Ze lijken eerder, uhm, wat is het woord,’ Jessica kijkt twijfelend om zich heen en maakt dan net zo twijfelend haar zin af.

‘Getraind?’

‘Er is zeker geen twijfel over mogelijk dat ze alle drie goed zullen kunnen vechten,’ geeft Max toe. ‘Maar het voelt wel alsof er iets niet klopt.’

‘Misschien voedt hij hun gewoon streng op? Dat gebeurt regelmatig als ze alleen door een vader opgevoed worden, toch?’

‘Ik heb geen idee, ik weet niet hoe het is om alleen door je vader opgevoed te worden,’ zucht Max.

‘Eigenlijk is alles wat ik hoop dat we geen psychopaat in onze vriendengroep hebben binnengelaten,’ zegt Jessica eerlijk.

‘Natuurlijk niet,’ zegt Max met een flauwe glimlach.

Maar hij voelt niet hoe hij het met honderd procent zekerheid meent, terugdenkend aan vanmiddag; hoe ze met Carlos omging. Dat maakt hem toch twijfelen of Jessica niet gelijk kan hebben, hij kan het dan ook niet helpen dat de zin in zijn hoofd verder wordt afgemaakt met: *dat hoop ik althans...*

Als Max de volgende dag op school aankomt, samen met zijn zus, ziet hij dat Carlos en Ylva hem op staan te wachten.

De populairste jongen en het populairste meisje, nou dat moet dan wel heel wat worden.

‘Hé, Max,’ lacht Ylva, Jessica totaal negerend.

Jessica en Ylva zijn jarenlang beste vriendinnen geweest, maar om de een of andere reden besloot Ylva op de middelbare school dat Jessica niet langer goed genoeg was. Om die reden heeft ze Jessica laten vallen, ruw als een aanhangsel dat haar te veel was geworden. Omdat ze vroeger veel bij Jessica was kent ze Max, maar echte vrienden zijn ze nooit geweest.

‘Jij ook goeiemorgen, Ylva,’ mompelt Jessica.

‘Werd jou iets gevraagd?’ antwoordt Ylva alleen bot. ‘Nee, inderdaad.’

‘We kwamen je feliciteren, Max,’ neemt Carlos het woord. ‘Je hebt officieel de tien duizend abonnees bereikt, dit betekent dat je de populairste YouTuber van deze buurt bent.’

‘Cool, maar dat had ik zelf ook al door,’ zegt Max schouderophalend.

‘We wouden je ook nog even zeggen dat we je nieuwe liedje ge-wel-dig vinden!’ zegt Ylva enthousiast.

‘Ja, je bent echt getalenteerd man! Hoe kom je ook op zo’n liedje?’

‘Tja, dat weet ik zelf ook niet.’

‘Ah, ik zie het al! Niet je beroepsgeheim delen hè?’ lacht Carlos en geeft Max een duw tegen zijn schouder.

‘Nee,’ antwoordt Max. ‘Ik weet het niet, omdat ik wel zelf liedjes schrijf, maar niet zelf met de hoofdgedachte van mijn liedjes kom. Ik schrijf ze niet alleen, ik krijg een heleboel hulp van Jessica.’

Max kijkt Jessica aan en geeft zijn zus een glimlach, Jessica glimlacht oprecht terug om te laten blijken dat ze dankbaar is dat haar broer niet gelogen heeft.

‘Oh, kom op, Maxie!’ lacht Ylva. ‘Je hoeft haar echt geen eer te geven voor iets dat jij gedaan hebt hoor!’

‘Ik geef haar geen eer, ik zou alleen nooit zulke geweldige liedjes kunnen schrijven in mijn eentje.’

‘Laat het toch, Maximus,’ zucht Jessica en meteen zijn alle ogen op haar gericht. ‘Ze zullen toch niet geloven dat ik iets in mijn leven heb bereikt of ooit zal bereiken.’